

Der staar i dette Forslag, at Kommissionen skal have det Hverv at tage hele det samlede Skolevæsens Forhold — pædagogisk, økonomisk og administrativt — op til Overvejelse og Drøftelse.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er det nærmere præciseret, hvilke Spørgsmaal der vil komme til at foreligge. Som et Hovedpunkt er nævnt en Undersøgelse af, hvorvidt det er betimeligt at indføre en fælles Grundskole med Overgang til de forskellige Skoleformer: Universitetet, Fagskolen, Ungdomsskolen. Et andet Hovedspørgsmaal bliver Overvejelse af Forholdet mellem Statens, Kommunens og privates Deltagelse i Udgifterne ved Skoleundervisningen. Endvidere vil Kommissionen komme til at overveje Folkeskolens særlige Forhold, dens Tilsyn og Styrelse, Lærerruddannelsen m. m.

Med Hensyn til Kommissionens Sammensætning siger Forslaget, at den skal bestaa af 38 Medlemmer, delt i 2 Afdelinger, en for Folkeskolen og en for den højere Skole. For hver af disse Afdelinger udnævner Kongen en Formand; af de øvrige Medlemmer vælger Ministeren 24 og Rigsdagen 12.

Ved Behandlingen i Folketinget gav de fire Partiers Ordførere deres Tilslutning til Tanken om Kommissionens Nedsættelse; men der blev fra Venstres Side krævet, at Rigsdagen skulde have større Indflydelse paa dens Sammensætning, og der blev anket over, at den var for stor. Iøvrigt udspandt der sig en meget lang Debat mellem Rigsdagsmænd af de forskellige Partier om de Spørgsmaal, som Kommissionen skal behandle; det fremgik af denne, at der eksisterer en ikke ringe Meningsforskel mellem vore Repræsentanter paa Tingene om, hvorledes vort Skolevæsen bør ordnes.

Forslaget gik efter de reglementerede 3 Behandlinger i Udvalg, og man enedes der om et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Kommissionens Medlemstal fastsattes til 25, af hvilke Undervisningsministeren vælger Formanden og 8 Medlemmer, medens de øvrige 16 vælges af Rigsdagen. Med disse Ændringer vedtoges Undervisningsministerens Forslag om Nedsættelse af en Skolekommission, og det gik derefter til Landstinget.

Ogsaa i Landstinget blev Forslaget Genstand for en længere Debat, og Forslaget henvistes til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Der er endnu, da dette skrives, ikke afgivet Betænkning.

T.

+ Louise Nørlund.

—o—

Efter længere Tids Sygdom er Louise Nørlund afgaaet ved Døden, 64 Aar gammel.

Louise Nørlund er en af Kvindesagens Pionerer. Hun hørte til de Mennesker, der lader sig begeistre for en Sag; hun var ivrig og agitatorisk anlagt; indenfor Dansk Kvindesamfund var hun en værdifuld Arbejdskraft.

Særlig energisk kastede hun sig over Dannelsen af „Danske Kvindeforeningers Valgretsudvalg“, der bestod af Repræsentanter for forskellige Kvindeforeninger, og hvis Dannelse fik sin særlige Aarsag, da Lovforslaget om „Valg til Borgerrepræsentanter i København“ fremkom, uden at Kvindernes Valgret var nævnt med et Ord.

Med megen Udholdenhed blev der arbejdet for denne Sag, og Louise Nørlunds Navn var fremme i første Række. Hun fik den Glæde at se sine Idées sejrende Fremgang i langt større Udstrækning, end hun den Gang turde vente og haabe.

Ogsaa Fredssagen havde hendes Hjerte, og hun var personlig afholdt af dem, der kendte hende som Arbejdssfælle i den Aarrække, hun sad i Bestyrelsen af Københavns-Kredsen.

Dansk Kvindesamfund vil mindes hende med Tak for hendes varmhjertede og impulsive Indsats i Dagens Strid og Arbejde.

Til Minde.

—o—

Igennem Landskvindestemmeretsforeningen i Norge har vi modtaget følgende:

Til Danmarks Kvinder oversender Landskvindestemmeretsforeningen sin inderlige Deltagelse i Sorgen over Eline Hansens altfor tidlige Bortgang.

Hver af os havde paa de forskellige Omraader i hende en klog og trofast Arbejdssfælle.

Hun vil altid med Beundring og Kjærlighed mindes af interesserte Kvinder i Norge.

F. M. Qvam.

Gjævrån, 22.—1.—19.

Kvinder som Præster.

—o—

Fra Kvinder i forskellige Stillinger bringer vi nedenstaaende Udtalelser, Uddrag fra Dagspressen angaaende dette betydningsfulde Spørgsmaal. Vi vil i det følgende Nummer komme tilbage til denne Sag og denne Gang indskrænke os til at fastslaa, at Udtrykket Præster, der bl. a. er brugt som Overskrift i Politiken, for en Række Indlæg og senere anvendt af andre, øjeblikkelig bør aflives. Det er smagløst og meningsløst. Saa vidt skulde vi vel være kommet i 1919, at vi ikke behøver to Ord for samme Arbejde, hvad enten dette bestrides af Mand el. Kvinde.

Isabella Brockenhuus Löwenhielm
(Berl. Tid.):

.... Det, vi Kvinder skal og ved Guds Naade kan, er: i det stille — jeg vil allerhelst sige: i det skjulte — berede Vej for Ham, der har gjort os selv lykkelige. Men i det hele og store kan vi ikke staa og styre Mængdens forvirrede Fjed.... Manden har dog meget mere end vi Kvinder Overblik i det store og hele, har mere Sans for almene Grundsætninger og Retfærdighedskrav og bøjer sig lettere for dem. Kvinden derimod elsker smaa Undtagelser, og hvor de ikke er, laver hun dem inderlig gerne. Følelsen er Kvindens stærke Side, Tænkningen Mandens; at den ene vil udmærke sig i det for den anden Part særlig givne, fører ikke til noget godt, men kun til et forskruet Resultat.

Lykkelig den Kvinde, der faar Lov at tjene Gud i Arbejdet for hans Rige, men ræk aldrig Haand ud efter at gøre Mandsarbejde og spille Mandsrolle, derved opstaar let Karrikaturer, som næppe kan blive til Pryd for vort Køn eller til særlig Gavn og Velsignelse for Menneskeheden, fordi de træder ud af de ved Skabelsen satte Skrænker og altså heller ikke er Gud velbehagelige.

Nu siger man naturligvis: „gammel og konservativ“ — ja, gammel er jeg, men — konservativ — nej — ikke ud over, hvad Guds Ord siger mig.

Ida Falbe Hansen (Polt.):

.... Den Gang Frøken Zahle for en halvtredsindstyve Aar siden som Afslutning paa Ugens Arbejde samlede sine unge Elever til Bibellæsning, fik